

Nr 852

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Gomér**, om begränsning av utredningar beträffande bagatellförseelser.

En rad uppmärksammade fall har redovisats för allmänheten då personer gjort sig skyldiga till lagstridiga handlingar, vilka i juridisk bemärkelse kan betraktas som mindre allvarliga men som trots detta åsamkat ett omfattande utredningsarbete för skuldfrågans lösning. Vi syftar här på handlingar som gällt snatterier och liknande förseelser, vilka lett till stort pådrag både från polis och andra myndigheters sida. För vederbörande lagöverträdare har den långvariga och mycket omsorgsfulla proceduren kring förseelsen i många fall haft ödesdigra konsekvenser. Vi har exempel på hur mindre snatterier i t. ex. varuhus kunnat driva människor till olyckliga handlingar genom att de utsatts för oproportionerligt hård press. Det har gällt människor som aldrig tidigare varit i delo med rättsvisan och vilkas lagstridiga handlingar sålunda i många fall har betecknats som tillfälliga vid en given situation och även av mindre allvarlig karaktär. Självfallet bör även i sådana fall lagen ha sin gång och överträdelser av den leda till påföljd.

Då det emellertid i dylika fall ofta visat sig att det gedigna utredningsarbetet inte kan stå i rimlig proportion till arten av förseelsen, ifrågasätter vi formerna för behandlingen av sådana ärenden. I flertalet fall torde det vara möjligt att med mindre personalkrävande arbete handlägga ett antal fall som nu blivit föremål för omständliga prövningar hos olika instanser. Förutom de humanitära aspekterna bör också de ekonomiska konsekvenserna uppmärksammas. Det kan inte anses enligt vår uppfattning vara rimligt att samhället och skattebetalarna åsamkas kostnader upp till flera tusen kronor för ett fall som inte sällan leder till endast mindre böter eller avskrivs som bagatellförseelse. Då det gäller ärenden som på förhand kan bedömas vara av så lindrigt slag att de inte kan leda till några större påföljder eller kan vara förknippade med andra förseelser borde man vid handläggningen ta hänsyn till detta. Med fördel torde under alla förhållanden mindre personal kunna avdelas för uppgiften utan att några risker föreligger för att ärendet inte då skulle få den juridiskt sett allsidiga belysningen.

Nödvändigheten av rationaliseringar såväl inom näringsliv som förvaltning understryks i olika sammanhang. Vi anser att i fråga om det område vi här berört har inte tillräcklig uppmärksamhet ägnats åt ansträngningarna att genom rationellare och mindre uppseendeväckande former klara det utredningsarbete som ärendena kräver.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att sådana direktiv utarbetas att beträffande utredningar om lagöverträdelser som på juridiska grunder kan bedömas som mindre allvarliga vederbörande myndigheter beaktar nödvändigheten av att tillämpa det ur samhällsekonomisk synpunkt mest rationella förfarandet.

Stockholm den 26 januari 1968

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

David Gomér (cp)
